

HOME & OFFICE CONCEPT

EVLERİMİZ, İŞ YERLERİMİZ VE BİZLER İÇİN GÜZEL OLAN NE VARSA, BURADA

Anıların fark edilmeyen tanığı "seramik"

Yaşadıkları çağı inşa eden mimarlar

Frida Kahlo'nun "Mavi evi"

Hayalleri gerçeğe çeviren
7 minik ev

RSG İç Mimarlık'ın tasarladığı ev:

Karşıyaka'da sakin bir liman

ISSN 1309-157-3
9 771309 157009
FİYATI: 15 TL

En kaliteliyi sunuyorsunuz. Peki, hedef kitlenizin bundan ne kadar haberi oluyor?

HOME & OFFICE CONCEPT

Ağustos - Eylül - Ekim 2016 • Yıl: 7 • Sayı: 62 • ISSN: 1309-1573 • iletisim@homeofficeconcept.com
www.homeofficeconcept.com

İMTİYAZ SAHİBİ

öncül:sefa iletişim hizmetleri tur.
özel eğt. ögr. san. tic. ltd. şti. adına
Mustafa ÖNCÜL

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Mustafa ÖNCÜL

DERGİ KOORDİNATÖRÜ

Aysun ÖNCÜL

YAYIN DİREKTÖRÜ VE GÖRSEL YÖNETMEN

Sefa SOFUOĞLU

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Mustafa ÖNCÜL

YAYIN KURULU

Mustafa ÖNCÜL
Sefa SOFUOĞLU
Aysun ÖNCÜL
Tansel TURAN
Berrak DOĞANCIOĞLU
Zafer KAROĞLU
Cihan Can TÜRKER

GRAFİK TASARIM

Tansu GENCEL

FOTOĞRAF

Fethi İZAN
Yakup KÜTÜK
Aylin DİNÇEL

HABER SERVİSİ

Hacer ARIK GÖNÜL
Hilal ERKAN
Nazire HIÇYAKMAZER
Tansu GENCEL
haber@homeofficeconcept.com

İNTERNET

öncül:sefa

MÜŞTERİ İLİŞKİLERİ

Latife EREN
Demet SEPETÇİ

REKLAM SATIŞ

Latife EREN
Tel: 0322 459 28 59
Faks: 0322 459 29 27
reklam@homeofficeconcept.com

İSTANBUL TEMSİLCİSİ

Müşfik DOĞANCIOĞLU
Manolya 3-3 D: 9 Ataşehir-İSTANBUL
Tel: 0216 455 26 35 • Faks: 0216 629 01 19
Mobil: 0532 223 50 40
musfik@homeofficeconcept.com

ABONELİK

Demet SEPETÇİ • Tel: 0322 459 28 59
abone@homeofficeconcept.com

YÖNETİM YERİ

öncül:sefa

öncül:sefa iletişim hizmetleri
Mahfesiğmaz Mah. Damar Arıkoğlu Bul. No: 49 Çukurova / ADANA
Tel: 0322 459 28 59 • Faks: 0322 459 29 27
www.onculsefa.com

facebook.com/homeofficeconcept

twitter.com/homeofficeconcept

instagram.com/homeofficeconcept

©Öncül:Sefa İletişim Hizmetleri Tur. Özel Eğt. Ögr. San. Tic. Ltd. Şti. tarafından T.C. yasalarna uygun olarak yayınlanmaktadır. HOME&OFFICE CONCEPT'in isim ve yayın hakkı Öncül:Sefa İletişim Hizmetleri Tur. Özel Eğt. Ögr. San. Tic. Ltd. Şti.'ye aittir. HOME&OFFICE CONCEPT'te yayınlanan, yazı, fotoğraf, karikatür ve illüstrasyonların her hakkı saklıdır. Kaynak göstermek koşuluyla kullanılabilir. Bu dergide yayımlanan köşe yazıları, yazarların sorumluluğundadır.

BASKI

ulusoymatbaa baskı tesislerinde (0322 432 22 32) AGFA Avalon N8 Termal CTP ve Termal Kalıp kullanılarak KOMORI LITHRONE 428 dört renk baskı makinasında basılmıştır.

YAYIN TÜRÜ

Bölgesel - Süreli (Aylık)

ÖNCÜL / SEFA YAYINLARI

Ö/S YAYIN (Öncül/Sefa Yayınları), öncül:sefa iletişim hizmetleri tur. özel eğt. ögr. san. tic. ltd. şti.'nin yayın birimidir.

HOME&OFFICE CONCEPT'i kimler okuyor?

HOME&OFFICE CONCEPT, her sayısıyla mimarlar, müteahhitler, inşaat mühendisleri, evimizde ve ofisimizde ihtiyacımız olan her türlü ürünü satan firma sahipleri, yöneticileri ve çalışanlar başta olmak üzere üst gelir grubuna sahip

binlerce okura ulaşıyor.

HOME&OFFICE CONCEPT'te neden yer almalısınız?

HOME&OFFICE CONCEPT'te, projeleri, ürünleri ve hizmetleri ile yer alan firmalar, kendilerini etkili ve ayrıntılı bir şekilde tanıtmaya olanağı bulurlar.

HOME&OFFICE CONCEPT'te nasıl yer alacaksınız?

HOME&OFFICE CONCEPT, projelerini, ürünlerini ve hizmetlerini tanıtmak isteyen firmalara iki farklı seçenek sunuyor:

ADVERTORIAL SAYFALAR

Bu sayfalarımızda firmalar, yazı ve fotoğraflarla, ayrıntılı olarak kendilerini anlatmaya olanağı bulmaktadır. Advertorial dosyalarında, her firma için 4 sayfa ayrılmaktadır.

İLAN SAYFALARI

Firmalar, HOME&OFFICE CONCEPT içerisinde ilanları ile yer alabilmektedirler. İlanlar, dergi içerisinde yer alan özel sayfalar ve ilan sayfalarında yayınlanmaktadır.

ADANA

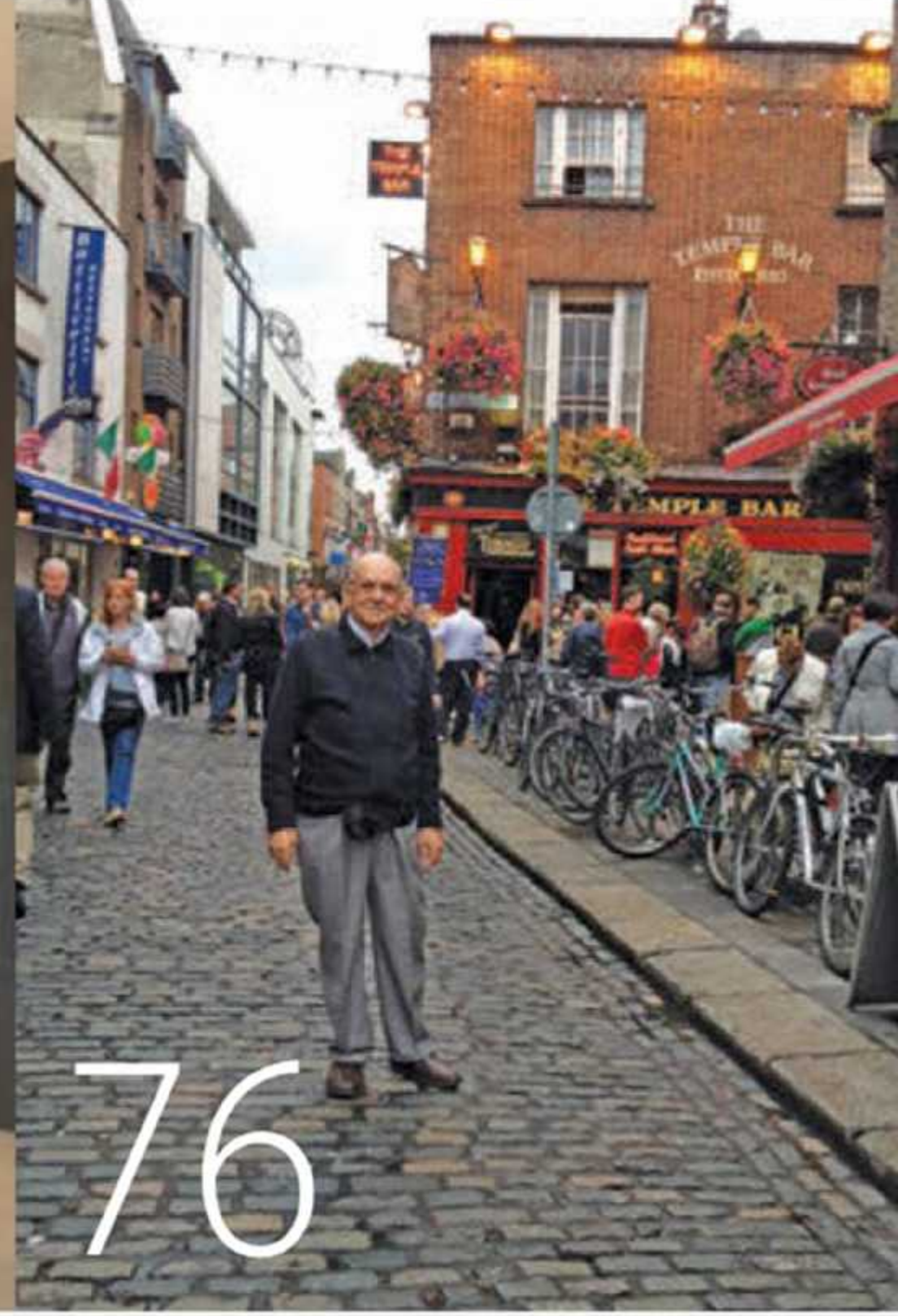
Latife EREN : 0322 459 28 59

İSTANBUL

Müşfik DOĞANCIOĞLU : 0216 455 26 35

E-mail: reklam@homeofficeconcept.com

İLAN
REZERVASYON

HOME&OFFICE CONCEPT'TEN	22
AJANDA	26
SERAMİK SANATÇISI ELİF AYDOĞDU AĞATEKİN RÖPORTAJI	28
MUSTAFA ÖNCÜL / AYNEN ÖYLE	38
DÜNYA MİRASINA HEDİYELER - 3	48
KONUK YAZAR / DERYA COŞKUN	52
AĞAÇ İÇİNİ DÖKMÜŞ GİBİ	56
DİLEK DEMİRCİ	64
GÖNYE'NİN YENİ OFİSİ, TASARIMLARA İLHAM VERİYOR	68
"İŞLEVSEL TASARIM, GÖZ ALICI MİMARİ"	74
KONUK YAZAR / CEVDET NACİ GÜLALP	76
MİMARLARDAN	83
MOBİLYALARIN HASAT ZAMANI!	88

Veda

HAZIRLAYAN: HACER ARIK GÖNÜL

Anıların fark edilmeyen tanığı "seramik"

Seramik ile kendisine yeni yeni dünyalar kuran hayallerini, anılarını seramiklerin diliyle anlatan seramik sanatçısı Elif Aydoğdu Ağatekin, Galeri Selvin 2'de açtığı "Veda" adlı seramik sergisi öncesinde HOME&OFFICE CONCEPT'in sorularını yanıtladı.

Seramikle tanışma maceranız nasıl oldu?

Seramikle ilk olarak ailemle beraber gittiğimiz Avanos gezisinde, 1992 yazında tanışmıştım. Hatta Avanos'tan satın aldığımız kırmızı çömlekçi çamurunu büyük bir keyifle evde şekillendirmiş sonra da bir güzel kurutmuşum. Annemin "Sen seramik okuyabilirsin" dediğini hatırlıyorum. Ben çamuru şekillendirip kurutunca, seramik yapıverdiğimi sanmıştım, büyük bir heyecanla da, yaptığım küçük heykelleri babama göstermiştim. Babam beni bir şeyin seramiğe dönüşebilmesi için mutlaka ısı bir işlem görmesi gerektiği konusunda uyarmıştı. Ben de mutfaktaki fırının işe yarayıp yaramayacağını sormuştum. Babam çok daha yüksek bir ısı gerektiğini anlatmıştı. Ben de evde yalnız olduğum bir gün çamurdan yaptığım heykelleri seramiğe dönüştürebilmek için, şömineyi kendi başıma yakıp, pişirim yapmaya kalkışmıştım. Tabii şömineye büyük bir özenle yerleştirdiğim ilk parça kısa bir süre sonra patladı. Çok korktuğumu hatırlıyorum. Hemen tüm delilleri yok edecek biçimde ortalığı temizlemiş, neden patladığını anlamadığım için uzun yıllar kimseye kendi başıma pişirim yapmaya çalıştığımı söylememiştim. Yani seramikle ilk defa böyle tanıştım diyebilirim.

Elif Aydoğdu AĞATEKİN

Sütçorbası

Basri ile Nebiye

Gelin

Sabri Gülbiye Rıdvan bilgin

1996 yılında, o gün o çamurun neden patladığını ve seramiği anlamama neden olan Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümünü kazandım. Lisans, yüksek lisans ve sanatta yeterlilik eğitimimi bu kurumda tamamladım.

“Seramik, hayatımızın her noktasında kendini neredeyse hiç hissettirmeden hep var olan bir gerçektir.”

Çok fazla emek ve sabır isteyen seramiğin hem bir sanatçı hem bir eğitimci olarak sizin için öneminden biraz bahsedebilir misiniz?

Seramik diğer birçok malzemeden farklı olarak, çeşitli türleri olan; uzun üretim aşamalarına sahip ve çoklu detayları içeren bir alandır. Ayrıca seramik, kendisine ait ciddi bir endüstrisi, teknolojisi, geleneksel üretim biçimleri olan ve sanatsal bir ifade aracı olarak kullanılabilen bir malzemedir. Dolayısıyla, eğitimi de oldukça zor aşamaları içermektedir. Farklı iş alanlarındaki istihdamı, seramik eğitimi almış çok az kişinin sanatsal anlamda söz sahibi olabilecek kadar ilerlemesine neden olmaktadır.

Aynı zamanda seramik, hayatımızın her noktasında kendini neredeyse hiç hissettirmeden hep var olan bir gerçektir. Seramik; her gün yemek yediğimiz sofradaki tabak, çanak; banyodaki tuvalet, lavabo, karo; evdeki tuğla, kiremit; kafedeki fincandır. Bu durum

onu o kadar sıradanlaştırır ki, onun bir sanat malzemesi olarak tercih edilmesi fikri çoğu kişi için bayağı bulunan bir duyum oluşturur. Ancak unutulmamalıdır ki, modern ve post modern hareketleri derinden etkileyen süreci başlatan Duchamp'ın “Çeşme” (Fountain) adlı eseri bile porselen bir pisuardır.

Tam bu noktada seramiğin benim için önemi sahip olduğu bu çok çeşitli, sıradan ve basitçe bir ifadeyle yaşama ait halleriyle ilgilidir. Çünkü çoğunlukla seramiklerimi daha önce başka işlevleri olmuş ve atılmış parçaları kullanarak, onları yeniden ve alternatif yollarla biçimlendirerek oluşturmaya çalışırım. Bu yaklaşım her şeyden önce kişi olarak bana kendimi iyi hissettirmekte ve çoğunlukla sanatsal bir ifade dili olarak ilgi çekici bulunmaktadır.

Atık seramik kullanımıyla ilgili birçok çalışmanız bulunuyor. Neden atık seramikler sizin için bu kadar önemli?

Yıllarca kullandığınız bir şeyi artık eski bulmak, yıpranmışlığın getirdiği kırıkları ve çatlakları istememek, artık işe yaramayacağı için atmak, atılmak, vazgeçmek veya vazgeçilmek. Tüm bunlar günümüz insanının sıklıkla nesnelere için eylem haline getirdiği öte yandan kendi iç dünyasında da ilişkilerinin sonucunda yoğun biçimde hissettiği, neredeyse sıradanlaşmış duygular... Bu duyguların ifadesinde malzemem olan seramiğin atığını kullanma eylemim sonsuz bir ifade diline sahip olan seramiğe karşı bilinçli bir tercihi içermektedir.

Atık seramik malzemeler, güzel, tam, sağlam, yeni, moda olanın karşısında demode, eski, kırık, bozuk, defolu, çirkin, vazgeçilmiş, kaybetmiş yani çöp olmuş olanlardır. Belki de tam da bu kıymetsizliklerinden kazandıkları değer, benim anlatım dilimde en çok ihtiyaç duyduğum “yokluğu” içermektedir.

Atılmış seramik malzemelerin bedenlerini var eden biçimler, kaybettikleri işlevler, anlamlar ve onları süsleyen dekorlar çoğu zaman sonsuz anlatıma sahip seramik malzemenin karşısında tercih edilemeyecek kadar sınırlı bulunabilir. Ancak tüm çalışmalarında tekrar tekrar deneyimlediğim gerçek, bu sınırlılı-

ğı kabullenerek seramik biçimlendirmenin hiç açılmamış kapıların anahtarını bulmak olduğudur.

Seramik çalışmalarımı biçimlendirmede atık refrakter plakalarını 2007 yılından itibaren kullanmaya başladım. O günden bugüne yaptığım şey, atılmış bir malzemeden yeni bir şey yaratmaya çalışarak, hem çöp yığınlarının içinden gelen malzemeye hem kendime yeni bir hayat verebilmenin, atılmışlıktan, terk edilmişlikten, vazgeçilmişlikten kurtulma ihtimaline bir ses verebilmektir.

“Veda” serginizde yer alan eserlerinizi oluştururken nasıl bir yol izlediniz?

Genel olarak eserlerimi üretirken buluntu, yadigar, kırık, eski, satın alınmış ve çoğunlukla endüstrinin atık seramiklerini kullanmaktayım. Bu seramikler katı ve yargısal olarak değişmez parçalar ancak onları yeniden biçimlendirebilme fikri ise benim için heyecan verici deneyimleri içinde barındırıyor. Özellikle, water jet, sulu kesim makinaları, el frezeleri gibi mekanik yüzey biçimlendirme yöntemleri, pişirim sonrası katı haldeki seramiklerin biçimlendirmeme ve farklı ifade olanaklarını sorgulamama imkan vermektedir. Bu anlamda sanayi ile birlikte çalışmayı çok önemsiyorum. Ayrıca kesim işleminden sonra parçaları raku yöntemi kullanarak pişiriyorum. Bu yöntemi kullanmak istememin sebebi çoğunlukla çok karanlık olan duygularımı ifade etmemde bana sağladığı karanlığın içinde oluşan aydınlık etkidir. Ve tabii her türlü transfer tekniği ile parçaları bütünlemedeki en büyük yardımcılarım yeni nesil yapıştırıcılar unutmamak lazım.

Kızlar

Lütfiye ile nevres

Mektep

“Veda”nın sizin için anlamı nedir ve seramikle “Veda”yı nasıl bir araya getirdiniz?

2009 yılında sevgili anneannem hayata gözlerini yumdu. Onun yokluğunu kabul edebilmek, ona veda edebilmek açıkçası sadece benim için değil tüm aile için çok zor oldu. Anneannem, çok özel ve zarif bir hanımdı. Ömrü boyunca sofrasında oturan herkesi büyük bir zevkle doyurdu. Ölümünün ardından anneannemin yıllarca yemek yediğimiz tabaklarını istedim annemden. Ne yapacağımı bilmiyordum ama o eski tabakları aldım. Tabaklara uzun süre dokunamadım. 2013 yılında “Aşkın Damakta Kalan Tadı” sergisi için o tabakları kullanmaya karar verdim. Bir kez daha anneannemin yaptığı o yemeklerin tadını alabileceğimi bilsem asla dokunmazdım o tabaklara biliyorum. Ama dokundum üzerine water jet kullanarak anneannemin yaptığı yemeklerin adlarını yazdım. Hem yaşasın diye o yemekler hem de vedalaşabilmek için o yemeklerin tadıyla ...

İstanbul'daki anneannemin evine, fırsat buldukça dedemi ziyaret etmek için gitmeye devam ettim. O evin değişmeyen detayları beni zamanın içinde dolaştırıyordu. Çocukken sıkıntıdan karıştırdığım fotoğraf çekmecesi benim için o evin en eğlenceli köşesine dönüşmeye başladı. Fotoğraflar, geçen zamanın en acımasız kanıtı gibi en sade haliyle büyülüyordu beni. 1950'lerde Bulgaristan'daki tüm düzeni bozup göçmek zorunda kalmış bir

ailenin tüm gerçekliğinin ifadesiydi o siyah beyaz fotoğraflar. O çekmecenin içindeki detayları seramiğe dönüştürdüm “geriye kalan” adlı eserde. O çekmecenin başına her geçtiğimde nedense Bulgaristan'ı anlatırlarken kullandıkları “yeşil yemyeşildi” cümlesini duyuyordum. “Yeşil yemyeşildi” serisi o fotoğrafları tarayıp seramik yüzeylere aktardığım her birinde yeşil kırık bir parça seramik olan çalışmadır. Ve sergideki portreler o fotoğraflardaki detaylardan çalışılmıştır.

Ben bu serileri çalışırken sevgili dedemde aramızdan ayrıldı. Ve ben veda etmeye çalışırken göçün yorduğu bu insanlarla yüzleştim, bu insanların kendilerine yeniden kurmak zorunda kaldıkları hayatlarla, o hayatların içindeki tatları, anıları, yaşanmışlıkları, küçük bir kızın hatıralarında kalan parçalarla anlatmaya çalıştım.

Sergiyi oluşturan serilerimin her biri kırık dökük seramik parçalar ve belli belirsiz anıların için

den bir bütüne dönüşmekte ve izleyeni; ayrılmaya, kopmaya, vazgeçmeye, geride bırakmaya bir başka ifadeyle "veda" etmeye zorlamaktadır. Ben bu duyguyu eski bir fotoğrafla gidip geliverilen zamanda, yıllarca yemek yenilmiş anneanne tabaklarında, çocukluk resimlerinde, hepsi bu dünyadan göçmüş büyüklerin portrelerinde ve bir daha açılmamak üzere kapatmak zorunda kaldığımız kapılarda aradım.

Sergilediğiniz eserlerinize farklı isimler veriyorsunuz? Bu isimleri nasıl belirliyorsunuz?

Aslında uzun zamandır seriler halinde çalışıyorum. Bu seriler yoğun biçimde yaşadığım duygu durumunun bir yansıması aslında, isimler bu duygu durumunun kısa bir özeti çarpıcı bir kelimesinden oluşuyor çoğunlukla.

Daha önce açtığınız "boşu boşuna" sergisinde de "Veda" sergisinde de atık seramikleri kullanarak yeni eserler ortaya çıkarmışsınız. Bu tip farkındalık yaratan çalışmalara devam edecek misiniz?

Beni seramikle en iyi ifade edecek yöntem ne olursa sanırım onu seçeceğim. Burada önemli olanın sadece atık seramik kullanmak olmadığını ama mutlaka anlatabilmek olduğunu özellikle belirtmek isterim. Bir şeyi sadece atıkla anlatıyor olmanız onu daha iyi anlattığınız anlamına gelmez önemli olan iyi anlatmaktır. Bundan sonra kendimi seramikte de bir yol bulursam eminim o yolu seçerim.

Mercan yokuşu

Kim gelmiş

Kahvehane